

[J. S. Foget.]

til, hvad det øvrige Erhvervsliv maa nøjes med. Derfor vil den nye Lov lige saa lidt som den, der hidtil har været gældende, komme til at virke, som den burde virke, hvis den skulde være Led i et Forsøg paa at holde Pristallet nede. Jeg vil imidlertid i hvert Fald for mit Vedkommende foretrække nærværende Lovforslag fremfor intet Lovforslag og agter derfor at stemme for det paa Trods af, at jeg ikke anerkender, at det staar i rimeligt Forhold til den paa anden Maade gennemførte Planøkonomi.

Naar det ærede Medlem Hr. Lannung i Forbindelse med dette Spørgsmaal fremfører Spørgsmaalet om en Konsolideringsfond ogsaa inden for Landbruget, tror jeg ikke, det ærede Medlem er ganske klar over, hvorledes Forholdet ligger her. Hvis vi blot tager de to sidste Aar, saa har vi i dem haft en vidt forskellig Høst i Landets forskellige Dele, vi har haft Misvækst nogle Steder og en ualmindelig god Høst andre Steder. Det vil altsaa sige, at de Steder, hvor der har været en god Høst, skal de henlægge til Konsolideringsfonden, og der, hvor de har haft en daarlig Høst, skal de hente af den. Det bliver en Slags forbundne Kar inden for Landbruget. Det tror jeg heller ikke det ærede Medlem Hr. Lannung vil gaa med til, i alle Tilfælde vil det blive mødt med en ivrig Protest fra Landbrugets Mænd.

Stein: Jeg kan give min Tilslutning til meget af det, der er sagt af de foregaaende Talere, og jeg vil navnlig gerne erkende, at det foreliggende Lovforslag helt igennem betegner en Forbedring i Forhold til den Lov om Udbyttebegrænsning og Begrænsning af Tantiømer, vi hidtil har haft. Ved det foreliggende Lovforslag gaar man jo ikke som ved den tidligere Lov ind paa dette, at man direkte nedskærer Udbytterne, men man tager som Udgangspunkt Normaludbyttet, og man giver yderligere Adgang til, at der under visse Forhold kan ske en Forhøjelse af Udbyttet.

Jeg tror ikke, at denne Lov, saaledes som den er formuleret, vil faa nogen større Betydning. Jeg er helt enig i, at alt, hvad der kan gøres for at skabe Konsolidering, er udmærket. Jeg tror, at den højtærede Handelsminister tager fejl, hvis han mener, at der i denne Periode er nogen virkelig Fare for spekulative Udskejelser. De Kurser, som vi ser og gennem længere Tid har set paa Københavns Børs, er jo ikke paa nogen som helst Maade Udtryk for Udbytteforventninger af nogen Art. De er Ud-

tryk for de særegne Pengeforhold, hvorunder vi lever, og det er oven i Købet saaledes, at mængde af disse Kurser skriger mod de Forventninger, der kan stilles, idet en hel Del af de paagældende Selskaber ikke vil være i Stand til at udbetale Udbytte for indeværende Aar.

For saa vidt kunde man sige, at det foreliggende Lovforslag er overflødigt, og hvis der ikke var det at tage i Betragtning, at man maa vente, at denne Lovgivning ikke er afsluttet med det Forslag, der her foreligger, saa skulde jeg ikke ved denne Lejlighed sige noget særligt. Jeg mener imidlertid, man har en Forpligtelse til at se Tingene paa lang Sigt, og saa rejser det Spørgsmaal sig for mig, hvorfor man altid i dette Land fortrinsvis eller maaske endda ganske ensidigt lægger ud mod Aktieselskaberne. Jeg tror, det er farligt. Jeg tror, som sagt ikke, at denne Lov vil faa nogen særlig Betydning, men taget i Forbindelse med den økonomiske Politik, vi i øvrigt har været ude for, anser jeg en Lov af denne Art for at være farlig.

Jeg tror, man skal indstille sig paa en anden Holdning over for danske Aktieselskaber, netop fordi — saaledes som mit Partis Ordfører sagde det før — Danmark er et kapitalfattigt Land, hvor vi, saa snart der skal løses større Opgaver, er nødsaget til at appellere til de store og de smaa Kapitaler, altsaa med andre Ord til dette, at man løfter i Samling, løfter i Flok. Derfor er det forkert, hvis man gennem sin Politik og gennem sin Indstilling over for danske Aktieselskaber lidt efter lidt bringer den almindelige Aktionær, den Mand, som har Lyst til at anbringe et lidt større eller mindre Beløb i et Foretagende, den Forestilling, at han maa være forberedt paa, at der kan gribes ind over for ham snart paa en, snart paa en anden Maade, med andre Ord, at man vænner Folk af med at anbringe deres Kapital i Aktier. Det, jeg vil sige ved denne Lejlighed, er blot dette: Jeg advarer imod, at man fortsat driver en Politik og gennemfører Love, som er egnede til at vanskeliggøre den Finansiering og det Initiativ, som vi i det lange Løb ikke kan undvære. Og den Tid er forhaabentlig ikke fjern — vi ved ikke i Dag, hvor langt og hvor længe vi skal arbejde under de nuværende Vilkaar —, da der igen bliver fri Bane for Arbejdet her i Landet; da vil der være meget at bygge op, meget at udbedre, og den Dag gælder det om at kunne gaa ud til det store Publikum, faa Folk i Tale og faa dem til at yde deres Medvirken.